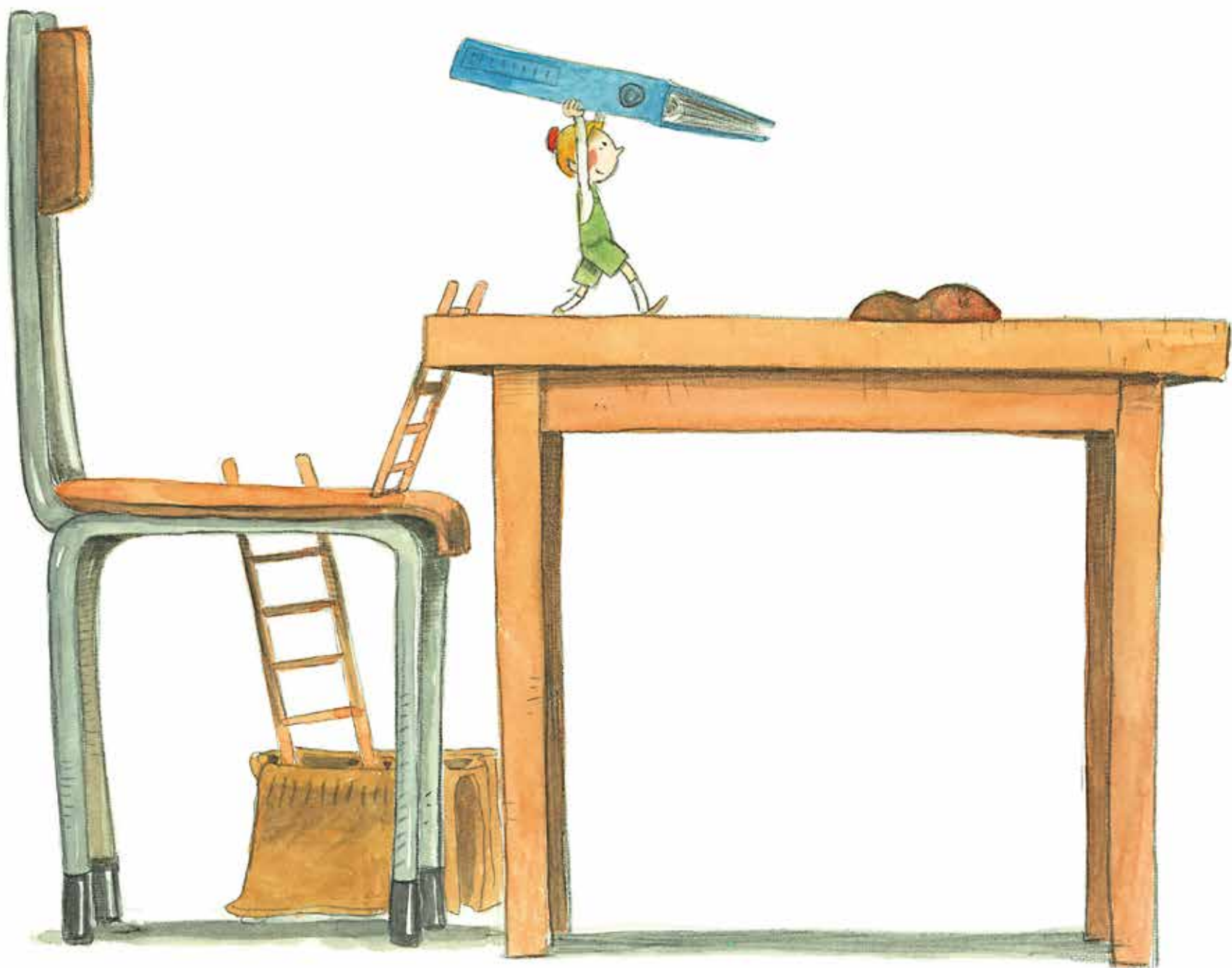

La începutul anului școlar, am avut o surpriză amuzantă.
Printre noii elevi, era și un... elf.
Da, un elf adevărat, ca în povești.
Era micuț, cu urechi lungi și ascuțite, avea ochi înguști și inteligenți,
o șepcuță roșie și pantaloni verzi.
Am ridicat din umeri, ne-am uitat mirați unii la ceilalți și ne-am șoptit:
„Ai văzut ? Ei, ai văzut?”

Mi s-a părut nedrept, dar tot nu am cutezat să intervin.
Nu sunt foarte curajoasă de fel.
M-am prefăcut că nu s-a întâmplat nimic.
Recunosc că nu am fost prea mândră de mine.

În cea de-a treia zi, când Cedric și Sylvain
au vrut să-l arunce pe Pim
în vasul cu peștișori aurii, m-am hotărât să reacționez.

